

تاریخ بخارا

تألیف

ابوبکر محمد بن جعفر السرخسی ۲۸۶-۳۴۸

ترجمہ

ابونصر احمد بن محمد بن نصر القباوی

تصحیح

محمد بن زفر بن عمر

تصحیح و تحشیہ

HARVARD UNIVERSITY
LIBRARY

APR 26 1994

57502

- تاریخ بخارا
- تألیف ابوبکر محمد بن جعفر انرشخی ۲۸۶-۳۶۸
- ترجمه ابونصر احمد بن محمد بن نصر القباوی
- تلخیص محمد بن زفر بن عمر
- تصحیح و حواشی از: سید محمد تقی مدرس رضوی
- چاپخانه مظا هری
- انتشارات توس، اول خیابان دانشگاه تهران

تیراژ ۳۳۰۰ نسخه پائیز ۱۳۶۳

چاپ دوم

تو هاشم بن حکیمی ، گفت غلط کرده‌اید^۱، من خدای شمایم ، و خدای همه عالم . خاکش برده‌ان^۲ و گفت من خود را به هر کدام نام‌خواهم خوانم، و گفت من آنم که خود را به صورت آدم به خلق نمودم ، و باز به صورت^۳ نوح، و باز به صورت ابراهیم، و باز به صورت موسی ، و باز به صورت عیسی ، و باز به صورت محمد [مصطفی]^۴ صلی الله علیه و آله^۵ وسلم، و باز به صورت ابو مسلم، و باز به این صورت که می بینید^۶.

مردمان گفتند دیگران دعوی پیغمبری کردند ، تو دعوی خدائی می کنی، گفت ایشان نفسانی بودند من روحانی‌ام، که اندر ایشان بودم ، و مرا این قدرت هست^۷ که خود را به هر صورت که خواهم بنمایم^۸.

و نامه‌ها نوشت به هر ولایتی^۹، و به داعیان خویش داد و اندر نامه چنین نوشت که:

بسم الله الرحمن الرحيم، من هاشم بن حکيم سيدالسادات الى فلان بن فلان^{۱۰} الحمد لله الذي لاله الا هو ، اله آدم و نوح و ابراهيم و عيسى و موسى و محمد و ابو مسلم^{۱۱}، (ثم ان للمقنع^{۱۲} القدرة^{۱۳} والسلطان و العزة والبرهان. به من گروید ، و بدانید که پادشاهی مراست. علیه اللعنه، (وعز) و کردگاری^{۱۴} مراست و جز من خدای دیگر نیست. خاکش به دهان ، و هر کس که به من گروید بهشت او راست ، و هر که نگرود دوزخ او راست.)^{۱۵}

۱- ب: کرید ۲- م، ب، خ: بدهان ۳- ب: و بصورت ۴- ش، ب (مصطفی) ندارد ۵- د، ب: (و آله) ندارد ۶- خ: می بینند ۷- ب: نیست ۸- در اینجا در نسخهای د، خ: افزوده شده «و هنوز بمرو می بود و داعیان بهر جای بیرون کرد تا خلق را از راه ببرند، چون در بعد تکرار می شد در متن آورده نشد ۹- خ: بهر ولایت ۱۰- م، ب: الفلان ۱۱- خ: الفلانی ۱۲- در نسخه ب: عبارت «هنوز بمرو می بود و اعیان... در اینجا در وسط نامه آمده است ۱۳- م، ب: ثم ابالمقنع ۱۴- د، خ: والقدرة ۱۵- ب: کرداری ۱۶- م، ب: وراست - آنچه در میان علامت ( ) گذاشته شده در نسخه م موضعش در چند سطر بعد است